

[Socialministeren]

psykiatriske plejehjem, da disse først overføres til socialministeriet fra indenrigsministeriets forretningsområde den 1. januar 1987. Aftalen om overførslen er truffet mellem indenrigsministeren og socialministeren som en konsekvens af folketingsbeslutningen af 20. maj 1983 om ophævelse af indkomstmæssig diskrimination af psykiatriske patienter.

Med hensyn til plejehjem efter bistandsloven kan jeg oplyse, at det fremgår af § 82, stk. 1, at der så vidt muligt skal oprettes beboerråd, og at jeg finder det meget vigtigt, at plejhjemsbeboere er med i beslutningerne om, hvordan dagligdagen skal tilrettelægges.

Jeg har derfor netop udsendt vedlagte pressemeddelelse om spørgsmålet.

Som det fremgår heraf, er socialstyrelsen anmodet om at undersøge udbredelsen af beboerråd i plejehjem (efter bistandsloven), og jeg håber på, at der vil vise sig en positiv udvikling i forhold til en tidligere undersøgelse.

Når jeg bliver bekendt med undersøgelsens resultater, vil jeg overveje, om der er baggrund for eventuelle initiativer.

Reel medindflydelse på, hvordan livet leves i plejehjemmet, sikres i øvrigt ikke automatisk gennem etablering af beboerråd.

Personalets indstilling i det enkelte hjem er således af afgørende betydning. Jeg finder det også ønskeligt, at de såkaldte institutionsgrænser oplødes, at personalet arbejder såvel i som uden for institutionen, og at beboerne også får mulighed for at deltage i aktiviteter uden for plejehjemmet.

Bilag

Pressemeddelelse

Socialministeriet, den 25. november 1985

Merindflydelse på plejehjem.

»Det er vigtigt, at plejhjemsbeboerne er med i beslutningerne om, hvordan dagligdagen skal tilrettelægges«, udtaler socialminister Elsebeth Kock-Petersen.

»Jeg er blevet mødt med argumentet, at flere plejhjemsbeboere ikke har helbred til at gå ind i et egentligt beboerrådsarbejde. Det kan meget godt være. Det kan imidlertid ikke bruges som argument imod at lade de beboere deltage i beslutningerne, som godt kan.

Plejehjemsbeboere, der ikke selv magter at gå aktivt ind i et sådant arbejde, kan vælge at lade sig repræsentere ved en søn, datter eller eventuel anden pårørende i et »brugerråd«. Jeg ved, at der i praksis findes »brugerråd« med denne sammensætning.

En gammel undersøgelse fra 1978 viser, at der på det tidspunkt kun skulle være beboerråd på knap 25 pct. af de plejehjem, der var med i undersøgelsen. Jeg har nu bedt socialstyrelsen om at undersøge, om der dog ikke siden da skulle være sket en positiv udvikling. Det håber jeg meget.«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om til- og ombygning m.v. af Nationalmuseet.

(Fremsat 28/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan give principiel tilslutning til ministerens lovforslag. Hvis der ikke sker noget, vil Nationalmuseet om få år kunne sendes på museum. Derfor er det vigtigt, at der sker noget. Jeg ved ikke, hvor mange her i huset der har haft lejlighed til at følge udviklingen på museet og har kunnet konstatere den forfatning, museet befinder sig i, men det kan i hvert fald tusinder af skolebørn og andre unge og ældre, der besøgte museet, og museets ansatte tale med om.

Noget må altså ske, og det skal også gå forholdsvis hurtigt. Forureningsproblemerne er ikke noget, man i hvert fald med museets nuværende standard har mulighed for at holde uden for hverken vinduer eller døre, og det lider samlingerne afgørende under.

Det er også vigtigt, at publikumsbetjeningen forbedres, og at den moderne teknologi tages i anvendelse. Museer må ikke være støvede, hverken på den ene eller på den anden måde. Teknologien giver nogle meget elegante måder at decentralisere på, bl.a. gennem bredbåndsnettet, og det er fint. Bare må man håbe, at skolernes udflugter til Nationalmuseet ikke ryger af i det teknologiske sving. Det at stå ansigt til ansigt – eller i denne